

În-tr-o că-su-ță de la o mar-gi-ne de pă-du-re
tră-ia o fa-mi-li-e. Ei a-veau o fii-că bu-nă la i-ni-
mă și ve-se-lă. Ea um-bla prin sat în-tot-dea-u-
na cu o scu-fi-ță ro-și-e fru-moa-să pe cap, de a-
ce-ea toți o nu-meau Scu-fi-ță Ro-și-e.

În-tr-o zi ma-ma a copt niș-te plă-cin-te și i-a
spus Scu-fi-ței Ro-șii:

-la să-i ăduci tu, fa-ta ma-me, acest pa-ner cu
plă-cin-te și unt bu-ni-căi. Nu-mai să mergi pe
că-ra-re, să nu o co-tești ni-că-ieri, că de nu, ai
să dai de Lu-pul cel Sur.

Scu-fi-ța Ro-și-e a in-trat în pă-du-re și i-a ve-nit do-rin-ța să cu-lea-gă niș-te flo-ri-ce-le pen-tru bu-ni-ca. S-a lu-at cu cu-le-sul și a ui-tat de spu-se-le ma-me-i. Nu l-a ză-rit pe Lup.

